

అక్కడ... ఆ రోడ్డు మీద...

మనిషిని ఆశ్రయించుకుని తన వునికిని నిలుపుకునే జీవితం... ఆ జీవితం మోసగించి నవ్వుడు మనిషి ఎక్కడ నిలబడాలో అక్కడే నిలబడి వుంది శకుంతల... రోడ్డు మీద.

భారతదేశపు గారి వీల్చిన నేరానికి దాని పవిత్రతను కాపాడవలసిన బాధ్యత భుజిస్తుండాల మీద కలిగివున్న స్త్రీ, శకుంతల ఆ బాధ్యతను మరచినదానిలా తానీ చేయవలసిన పాప భారాన్ని పదిలంగా కడుపులో మోస్తూ నిలబడి వుంది! ఆమెకు భారతదేశపు పవిత్రత, స్త్రీ మాత్రమే నిలబెట్టువలసి వున్న పవిత్రత విలువ తెలిసినట్లు లేదు. శేకపోతే మాతృత్వపు మమకారాన్ని వూపిరితోనే పాతిపెట్టి, తన జీవితాన్ని పవిత్రత అనే పదానికి మీదు కట్టి వుండేది. ఇలా సిగ్గు విడిచి తన అపవిత్రతా చిహ్నాన్ని కడుపుతో ఎత్తి పట్టుకుని తగుదునమ్మా అంటూ వూరూ వాడా తిరిగేది కాదు. చూస్తే అడవిమనిషిలా వుంది!

అయినా శకుంతల శకుంతలలాగే వుంది, అందంగా, అనితర సుందరంగా. కాకపోతే పనికిరాని ప్రేము బిగించిన అద్భుత చిత్రంలా

శకుంతల -చక్కలం విజయలక్ష్మి

వుంది. తగిన శిల పువయోగించని అపురూప శిల్పంలా వుంది. అంతే.

శకుంతల మళ్ళీ ఆ భవనంకేసి చూసింది, కుంటవెధన ఎవరెస్ట్ నెక్కాలని చూసినట్లు, మహాపాపి స్వర్గాన్ని అధిరోహించాలనుకున్నట్లు. కనీసం ఆ భవనం తాబాకు గూర్కా కలా అనిపించింది. 'జా జా' అన్నట్లుగా చేయి విసిరాడు.

దాదాపు గంట సేవటిగా గూర్కాకు, శకుంతలకు మధ్య ఈ యుద్ధం జరుగుతోంది. గేటు దగ్గరకు వచ్చిన శకుంతలను తోసినంత వరి చేశాడు, కనీసం ఆమె చెప్పేదైనా వినిపించు కోకుండా. అప్పట్నుంచీ ఆలా దూరంగా నిలబడి చూస్తూనే వుంది శకుంతల, నోరుండి లేనిదానిలా.

గూర్కా తిరస్కారం శకుంతల మనసును చిద్రం చేసింది. అభిమానం, ఆత్మ గౌరవం లాలూకు లొక్కినలాటలో శకుంతల సుండే నలిగిపోయింది.

ఆయన కనిపించాలి ... ఆయన కనిపించాలి. అవ్వుడు... ఆ అవ్వుడు గూర్కాను శిక్షించాలనేమీ లేదు.

సినీతారలు

మీకు వచ్చే నలుగురిలో
సెక్స్ ఫాటోస్ లో 10 రూ
మీరు మెచ్చే ఒక నటి, నటుడి
ఫాటో సెట్ కి 5 రూ.
నటీనటుల ఆదాయాల గురించి 26
కవలీనవారు M.O. చేయండి.

వై.కె.మూర్తి
 దాదాపు 10 ఏళ్ళిది నిజయోగం 2.

పెళ్ళు,
 సుఖవ్యాధులు,
 సంతానము,
 గర్భాశయ వ్యాధులు,
 మొలలు,
 చర్మ వ్యాధులకు
 అనుభవ చికిత్స.
 ప్రోస్టాట్యూర
 చికిత్సకలదు.

సరోజనర్సింగ్ హామ్

డాక్టర్ యన్. సరోజిని
H. O. కొత్తపేట చాకు,
విజయవాడ-1
 ఫ్రాంచీ : శివవారి వీధి, జన్నాటవర్,
 గుంటూరు.

మీకు బేబి/బాబు కావాలా

ఆపరేషన్. ఇతర వైద్య చికిత్సలతో నిరాశ
 చెందిన సోదరీమణులు అనేకులు మా
 సలహాలనే సంతానవతులయి ఇచ్చిన యోగ్యతా
 పత్రములు గలవు. స్త్రీ పురుష సంధ్యార్ధం
 నివారణా నిపుణులు. * ఉచిత వివరములకు :
శ్రీ వాగార్జున మూలిక కుటీరం,
 రామాలయం వీధి, 5వ లైను, కేదారేశ్వరపేట,
 తెనాలి-2. విజయవాడ-3.

శకుంతల

శకుంతలకు. ఆయన ... ఆయన తన నడుము చుట్టూ చేయివేసి, మరో చేతితో తన చేయి పట్టుకుని లోనికి నడిపిస్తూ వుంటే గూర్కాను చూసి చిరునవ్వు, చిన్న చిరునవ్వు నవ్వాని వుంది. అంతే.

కానీ అది జరుగుతుందా ?! జరుగుతుందనే శకుంతల నమ్మకం. ఆమెకు అభిజ్ఞాన శాకుంతలం ఎంతో ఇష్టం. ఏ సాపమూ ఎరుగని దుష్ట్యంతుడు శకుంతల పొందిన శాపం వల్ల దుర్మార్గుడుగా, నమ్మక ద్రోహిగా చిత్రంప బడటాన్ని ఎంతైనా నిరసిస్తుంది శకుంతల. ఆమె దుష్ట్యంతుని ఎంతో సానుభూతితో అర్థం చేసుకుంది. తన జీవితంలోని దుష్ట్యంతుని కూడా ఆమె అదే దృష్టితో చూస్తోంది.

ఎందుకో తెలీదు; ఆయన తన దగ్గరకు రాలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది. తనే రావాలనుకుంది. వచ్చింది. తప్పేముంది ? ఇదీ శకుంతల అభిప్రాయం.

ఎంత కష్టపడాలో అంతా కష్టపడి ఆయన, సుకుమార్ ఇల్లు తెలుసుకుంది. కానీ గూర్కా ...

ఆయన రావాలి. అప్పుడు ... అప్పుడు ... కారు హార్న్ శబ్దానికి వులికిపడి పక్కకు తప్పుకుంటూ కార్లోకి చూసింది శకుంతల. అంతే.

శకుంతల గుండె లయ తప్పింది. ఆయన ... ఆయన ... !!!

శకుంతల ఆనందపు కోలాహలంలోంచి, ఆశ్చర్యపు వెల్లువలోంచి తేరుకోకముందే కారు ఆమెను దాటుకుని గేట్ కి వెళ్ళిపోయింది.

శకుంతల రెప్పపాటులో తేరుకుంది. లేడిలా పరిగెత్తింది.

“ఏమండీ ... ఏమండీ ...”

గూర్కా ఆమె శరీరాన్ని అడ్డగించాడుగానీ స్వరాన్ని అడ్డగించలేకపోయాడు. ముందుకు వెళ్ళాస్తూ కారు స్టోప్ అయి క్రమంగా ఆగిపోయింది. కారు విండోలోంచి ఓ తల బయటకువచ్చి, ఇటు తిరిగి శకుంతలకేసి చూసింది. ఆ చూపు తన మీద పడినప్పుడు పాల వెన్నెలలో స్నానం చేసినట్లు పులకించిపోయింది శకుంతల. ఆయన చూపుల కోసాలు తనను తాకిన క్షణం ఆయన కన్నులలో మెరుపులు మెరుస్తాయనీ, అమృతం కురుస్తుందనీ ... కానీ, అతని కనుబొమలు అర్థంకాని లెక్కను చూసినట్లుగా చిక్కుముడి పడ్డాయి!

అతను గూర్కాను రమ్మని సొంజ్జు చేశాడు. గూర్కా పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళాడు. అతను శకుంతలను చూసిస్తూ ఏదో చెప్పాడు. గూర్కా తల వూసాడు.

శకుంతల అదుర్దాలో చూస్తోంది. ఆయన ... తన నడ్డగించినందుకు

స్వార్థ పరుడు

స్వార్థపరుని గుండె
 తేలు కొండె -
 స్వార్థపరుని ప్యాదయం
 దెయ్యాల నిలయం -
 స్వార్థపరుని తెలివి
 దేశం తలపై కారివి -
 స్వార్థపరుని కళ్ళు
 దేశం దేహంపై పుళ్ళు -
 కరడుగట్టిన మతోన్మాదం
 వీడికి వేదం -
 కుళ్ళిపోయిన కులతత్వం
 వీడికి సర్వసమ్మతం -

— భగవంతుని.

గూర్కాను చీవాట్లు వేస్తున్నారా ? లేక తనను లోనికి తీసుకురమ్మని చెబుతున్నారా ?

ఆమె ఆశలమీద, ఆలోచనలమీద కారు చక్రాలు బరువుగా దొర్లిపోయాయి.

నిర్మాంతపోయింది శకుంతల. నిర్విణ్ణురాలయింది శకుంతల.

ఆయనేం చెప్పారో తెలీదు. ఏం చేయమన్నారో తెలీదు. అయితే తనేం ఆశించిందో అది జరగబోవడంలేదని మాత్రం అర్థమైంది శకుంతలకు.

గూర్కా దగ్గరకు వచ్చాడు.
 “ఇదిగో ! ఇట్లా రా. ఇక్కడ నిలబడు. ఒక్క ఆడుగు ముందుకు వేశావో మెడబట్టి బయటికి గెంపేస్తాను” శకుంతలను తీసికెళ్ళి భవనానికి కొంచెం దూరంలో, దారికి ఒకవైపుగా లాన్ లో నిలబెట్టాడు.

అతని మాటే తప్ప తనేం అడిగినా సమాధానం ఇవ్వాలా కనిపించలేదు గూర్కా. ఏమీ అడగానీ అనిపించలేదు శకుంతలకు. శైధీలా అతను నిలబెట్టిన చోట నిలబడిపోయింది.

గూర్కా గేటు దగ్గరకు వెళ్ళిపోయాడు. శకుంతల భవనం కేసి చూసింది.

అలనాడు దుష్ట్యంతుని రాజభవనం ఇంత గొప్పగానూ వుండిందా ! అనుమానం వచ్చింది శకుంతలకు.

అమాయకమైన కళ్ళలో తనను కరిగించిన యువకుడు, ఆరాధనా సుమాలతో తన నభిషేకించిన ప్రీయుడు ఇంత స్థితిపరుడంటే నమ్మ సభ్యంగా లేదు. కానీ నమ్మాలనే అనిపించింది శకుంతలకు. ఎందుకంటే అతని కళ్ళున్నది తనను చూడడానికే అన్నంత మక్కువతో పూలు కురిసేలా చూసిన ఆ చూపులకు... కార్లోంచి అపరిచితుడిలా, అహంతో, హుండాగా ముళ్ళ గుచ్చి నట్లుగా చూసిన ఈ చూపులకున్నవై తేడాకంటే

ఇదేమీ ఎక్కువకాదు. లేడికూన పెద్ద పులిగా కనిపించినట్లుగా...!

ఏమయిందీయనకు? తనను మరచిపోయా? తన కెవరూ శాసం ఇచ్చిన గుర్తు లేదే! నవ్వు వచ్చింది శకుంతలకు.

ఆయన తనను మరచిపోలేదు. లేకపోతే తన నిక్కడిదాకా రానిచ్చి ఇక్కడ నిలబెట్టవలసిన అవసరం లేదు. కాకపోతే గుర్తుంచుకోవలసిన రీతిలో గుర్తుంచుకోలేదు. అంతే.

లోనుండి సుకుమార్ వచ్చి వరండాలోని సోఫాలో కూర్చున్నాడు. అతని వెంట దాదాపు అరజణులు కుక్కలు వున్నాయి. అతని చేతుల్లో బి స్కెట్ పా కెట్లు వున్నాయి. సుకుమార్ పాకెట్లు విప్పి బిస్కెట్లు కుక్కలకు అందించ సాగాడు సుతారంగా.

వాలా అందమైన కుక్కలు. బాగా బొచ్చు వున్నవి! ఖరీదైన బిస్కెట్లు తింటున్నాయి. యజమాని వజ్రపుటుంగల వెళ్ళతో పెద్దు న్నాడు. ఈ దృశ్యం ఎంతో బావుంది. చూడ ముచ్చటగా వుంది.

రాక్షసులు ఏలుతున్న స్వర్గాన్ని చూస్తున్న దేవతలా చూసింది శకుంతల ఆ దృశ్యాన్ని.

కుక్కలు బిస్కెట్లు తింటూ యధోలాపంగా చూస్తూ శకుంతలను చూశాయి. శకుంతల తనును చూడడం చూశాయి. భుక్తాయాసంతో చిశాగ్న వున్న కుక్కలకు ఆ చూపు సహించి నట్లులేదు. "భా" మంటూ ముందు కురికి వచ్చాయి. అదిరిపడిన శకుంతల ఒక్క పుదుటున పరిగెత్తబోయి క్రింద పడిపోయింది.

"టామీ, బులెట్, లిజీ, కమాన్. కమాన్ ఐసే" సుకుమార్ సుకుమారంగా పిలిచాడు.

కుక్కలు అక్కడే ఆగి, నింపాదిగా వెను దిరిగాయి.

క్రింద పడివున్న శకుంతల సుకుమార్ కేసి చూసింది. అతని చూపులు కుక్కల మీదే వున్నాయి. కానీ అతని పెదిమలమీద కనీకనిపించని నవ్వు!

చివ్వున లేచి నిలబడింది శకుంతల. వరండా

వైపు అడుగు కదపబోయింది. లోనుండి వస్తున్న ఇద్దరు స్త్రీలను చూసి ఆగిపోయింది. ఒకామె వుద్దురాలు, మరొకామె వద్దెనిమిదేళ్ల యువతి. ఇద్దరూ అందంగా, ఆడంబరంగా వున్నారు. ఆ ఇంటి యజమాని సంపదకు అద్దాల్లా వున్నారు.

"అన్నయ్యా, చుప్పీలాల ఫోన్ చేశాడు. మంచి డ్రైమండ్ నెక్లెస్లు వచ్చాయిట. చూసారా?" గోముగా అండా అమ్మాయి.

వాళ్ళ మాటలు బాగానే వినిపిస్తున్నాయి శకుంతలకు. వినిపించేంత దూరంలోనే నిల బెట్టాడు గూర్కా.

"ఓకే, ఓకే" అన్నాడు సుకుమార్.

"మా మంచి అన్నయ్య" సంతోషంగా అంది.

"నీవూ డ్రైమండ్ నెక్లెస్ కేనా బామ్మా?" నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు సుకుమార్.

"లేదురా నాన్నా. లక్ష్మీదేవి ఏగహం ఒకటి వెండితో చేయమని ఆర్డర్ ఇద్దామని" ఆ వుద్దురాలంది. "వరం లక్ష్మీ ప్రతం వసోందిగా."

"మీ కారు డ్రైవర్ వచ్చాడా?" సుకుమార్.

"అదిగో" ఆ అమ్మాయి కారు షెడ్ వైపు చూసింది.

దూరంగా విశాలమైన షెడ్ లోవున్న ఎర్ర రంగు కారులో ఆ స్త్రీలిద్దరూ వెళ్లిపోయారు.

ఆ కారు బయటకు వెళ్తూండగానే మరో కారు బయటినుండి లోపలికి వచ్చింది. నలుగురు వ్యక్తులు దిగి సుకుమార్ ను కలుసుకున్నారు. వాళ్ళేదో వ్యాపారం గురించి మాట్లాడారు. వ్యాపారం అంతా అక్షలమీదే నడిచింది. లాభం కోట్లు మీద వుంది. అందరూ సంతోషంగా కరవాలనాలు చేసుకున్నారు. మధ్య మధ్య నౌఖర్లు తెచ్చిపెట్టిన టీలు నీవ్ చేశారు. బిస్కెట్లూ మునిపంటితో కొరికారు. యాపిల్ ముక్కలు నాలుకతో నాకి వదిలారు. సిగరెట్లు ఒక్క పఫ్ తోనే యాప్ టే ఆనే సమాధి చేరుకుంటు న్నాయి. చివరకు వాళ్ళ వెళ్లిపోయారు.

మళ్ళీ కుక్కల్ని ముద్దు చేయసాగాడు సుకుమార్.

లోపలినుండి ఓ మనిషి వచ్చాడు. అతని చేతుల్లో ఫోన్ వుంది.

"కాశ్మీర్ నుండి కార్పెట్లు వచ్చాయిట సార్" అంటూ అందించాడు.

సుకుమార్ ఫోన్ లో మాట్లాడాడు.

"ఆ ఆ. నమస్తే. ఏమిటి? వదివేలా?"

"....."

"అహ, ఆశ్చర్యం కాదు. బావుంటే వదివేలేమిటి ఇరవై వేలైనా ఇస్తాను."

"....."

"అలాగే. చెక్క వంపిస్తాను."

"....."

"ఆ. నమస్తే, నమస్తే"

సుకుమార్ సంభాషణ ముగించాడు.

ఆ వ్యక్తి లోపలికి వెళ్లి చెక్క బుక్కూ, పెన్ తెచ్చి ఇచ్చాడు. సుకుమార్ రాసి ఇచ్చిన చెక్ తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు.

ఎవరో వస్తున్నారు. మరెవరో వెళ్లిపోతు న్నారు. గడుస్తున్న ప్రతిక్షణం, నడుస్తున్న ప్రతి పని ఆ భవనం తాలూకు సంపన్నత్వాన్ని చెప్పకయే చెబుతున్నాయి.

ఎంద హెచ్చయింది. వడగాలికి అగలేని సుకుమార్ లోపలికి వెళ్లిపోయాడు. పోతూండగా అతని ముఖంలోకి చూసింది శకుంతల. అతని చూపులు శకుంతలమీద లేవు! కానీ అతని పెదవులమీద నవ్వు వుంది. వంజాలో చిక్కి గిరిగిలలాడుతున్న సాధు జంతువును చూసి పులి నవ్వున నవ్వు!

శకుంతల కాలు కదలబోయింది.

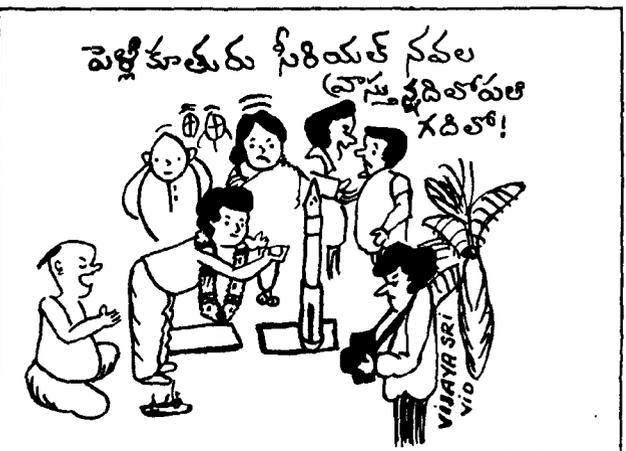
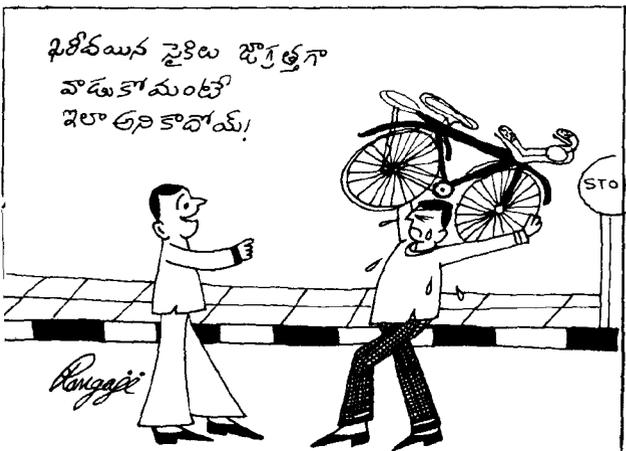
అతని వెనకే కుక్కలున్నాయి!

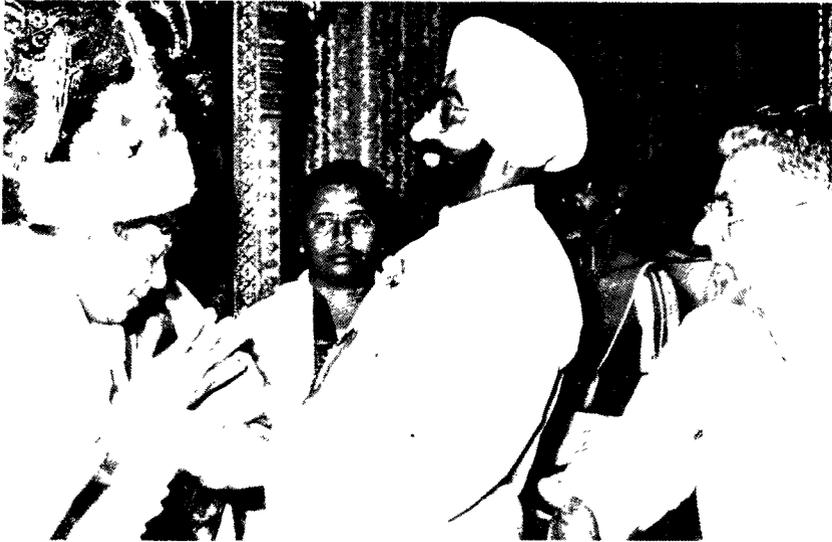
నిట్టూర్చింది శకుంతల మనసు.

వాడి పెంచుకుంటూన్న సూర్యకిరణాలు శకుంతల గుండెలు చీల్చుకుని లోనికి చూడ సాగాయి.

* * *

"శకుంతలా"

భారత సాంస్కృతిక సమైక్యతాసంఘం (న్యూఢిల్లీ)వారు ఇటీవల ఏర్పాటు చేసిన శ్రీ బాలాజీ సంగీత కళ్యాణోత్సవానికి భారత రాష్ట్రపతి శ్రీ జెయిల్ సింగ్ ప్రారంభోత్సవం చేసారు. సాంస్కృతిక, జాతీయ సమైక్యతలకి తమ సహకారాన్నిందిస్తున్న శ్రీ మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణని రాష్ట్రపతి కమిటీ తరపున సత్కరిస్తున్న దృశ్యం. నిర్వాహకులు శ్రీ టి. వి. కె. కాస్త్రిని కూడ చిత్రంలో చూడవచ్చు.

“వస్తున్నా నన్నా” పలుకుతోనే వెలుపలికి వచ్చిన శకుంతల తండ్రిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఆ వెంటనే ఆడుర్దా పడిపోయింది. రఘురామయ్య భుజంమీద ఓ మనిషి అచేతనంగా వేళ్ళాడుతున్నాడు!

“ఇలా పట్టు” కూతురి సహాయంతో కుటీరంలోని నులకమంచంమీద పడుకోబెట్టాడు రఘురామయ్య.

“ఎవరు నన్నా? ఏమైంది?” తండ్రి అడిగిన వస్తువు లందిస్తూ అడిగింది శకుంతల.

“ఎవరో పట్టుం కుర్రాడు. కోస మలుపు దగ్గర ప్రమాదం జరిగి స్పృహ పోయింది.”

రఘురామయ్య భార్య చనిపోగా విరక్తితో అడవి చేరాడు. అప్పుడు శకుంతల ఐదేళ్ల పసిపిల్ల. రఘురామయ్యకు మూలికా వైద్యం తెలుసు. విద్యాభోధన తెలుసు. ఆ రెంటితోనూ గిరిజనుల మధ్య ‘రామయ్య తండ్రి’లా కాలం వెళ్లదీస్తున్నాడు.

రెండు మూడు రోజుల్లో కొంచెం తేరుకున్నాడు సుకుమార్ అనే ఆ యువకుడు.

లేడికూసలా, వెన్నెల సోసలా, పుట్టతేనెలా అందంగా, అమాయకంగా, మధుర మధురంగా కళ్లముందు తిరుగుతోంది శకుంతల. ఆమె యవ్వన మకరందం సుకుమార్ మగతనపు మధు పాన్ని పూరించి కలవర పెట్టసాగింది.

ఆ రోజు రాత్రి...

కొండ అవతల ఎవరికో త్రాచు సాము కరిచిందని రఘురామయ్యను తీసికెళ్లారు గిరిజనులు.

శకుంతల

నిద్రపట్టని సుకుమార్, లేచి కుటీరం కిటికీదగ్గరకు వచ్చి నిలబడ్డాడు.

కుటీరానికి దిగువన, ఓ వైపుగావున్న నీటి మడుగు గట్టున కూర్చునివుంది శకుంతల. వెన్నెలలో తప్పతడిసి, ఇంకా వెన్నెల ఆరని అవు రూప కుసుమంలా వుంది శకుంతల! స్త్రీ రూపంలో చెక్కిన తెల్లమేఘంలావుంది శకుంతల! తెగివడిన శకంక శకలంలా వుంది శకుంతల!

పాలవెన్నెల ఆమె చెక్కెళ్ల మీదినుంచి అలల వరుసలాంటి మెడమీదుగా, వక్షస్థలం మీదికీ జలపాతంలా దుముకుతోంది. చంద్ర కిరణాలు సోకిన కలవరల్లా పూర్తిగా విమృశున్న కళ్లతో చంద్రునికేసి చూస్తోంది శకుంతల.

ఆ క్షణంలో నిజంగానే మనసు పాలేసు కున్నాడు సుకుమార్.

దగ్గరగా వేసిన తడిక తలుపు తెరుచుకుని మెల్లగా నడిచి వచ్చాడు.

“శకుంతలా” మృదువుగా పిలిచాడు.

ఉలికిపడిన శకుంతల అతన్ని చూసి భ్రతర పాటుతో లేవబోయింది.

“లేవకు. లేవకు” తనూ ఆమెకు కొంచెం దిగువన కూర్చున్నాడు.

నిశ్శబ్దంగా ఆమె పెదిమల మాధుర్యాన్ని రుచి చూస్తున్న చంద్రుని కిరణాన్ని చూసి అనూయ కలిగింది సుకుమార్ కు.

తనకు కొంచెం దూరంలో వీరె కుచ్చిళ్ల లోంచి జారిన ఆమె పాదాలు ... వెన్నెల కరిగి కరిగి రూపంలో ఘనీభవించినట్లుగా వున్నాయి.

శకుంతల కళ్లలోకి చూశాడు సుకుమార్. నీలి కాంతులీనుతూన్న ఆ కళ్ల, సుందర స్వప్నాలు కంటున్నట్టు మత్తెక్కి వున్నాయి.

మాటలు కలిసినా మనసెప్పుడూ బయట పెట్టలేదు సుకుమార్. ఈ అమూల్యావకాశాన్ని జారవిడువదలచుకోలేదు. జారవిడిచే అవకాశమూ లేదు.

“శకుంతలా.”

“ఊ ...”

“శకుంతల ... అంటే తెలుసా?”

“అభిజ్ఞాన శకుంతలం చదివాను”

మెల్లగా చెప్పింది.

“అయితే శకుంతల సౌందర్యం గురించి ... నాకంటే నీకే బాగా తెలుసు.”

ఒక్క నిమిషం మానంగా వుంది శకుంతల. తర్వాత -

“స్త్రీ సౌందర్యం గురించి స్త్రీ కంటే పురుషుడికే బాగా తెలుసు.”

ఆశ్చర్యపోయాడు సుకుమార్. శకుంతల ఇంత తెలివిగా మాట్లాడగలదని అతనూహించ లేదు. ఇంత లౌక్యం వుంటుందనీ అనుకోలేదు. అరణ్యంలో పెరిగినపిల్ల ...!

“అయితే ... అయితే శకుంతలా, స్త్రీ కంటే ఎక్కువగా స్త్రీ సౌందర్యాన్ని గుర్తించ గలిగిన పురుషుడికి ఆ సౌందర్యాన్ని ఆరాధించే అర్హత లేదంటావా? అది తప్పంటావా?”

“.....”

“చెప్పు శకుంతలా.”

“కాదనుకుంటాను.”

“అయితే ... అయితే ... శకుంతలా, ఈ ప్రేమ బైరానికి నీ ప్రేమభిక్ష ప్రసాదించు” చవ్వన శకుంతల కాలి కొనవేళ్లకు పెదిమల్ని లాకించాడు సుకుమార్.

శకుంతల పౌద్రయం జలదరించిపోయింది. శరీరం పులకరించిపోయింది. ఆమె మనోమయ ప్రపంచం వసంతం ప్రవేశించినట్లుగా పూలు పూచిపోయింది.

సుకుమార్ పెదవులు శకుంతల పాదాల దగ్గరినుండి పైకి పైకి పాకి ఆమె అధర మధు భాండం దగ్గర అగిసోయాయి.

ఎంత పవిత్రంగా, సంప్రదాయ సిద్ధంగా పెరిగిన కన్యలయినా వయసు ఆకర్షణకు లోసు కావటం అత్యంత సహజం. కణ్ణుని ఆశ్రమంలోని శకుంతలకే ఆ కామన తప్పలేదు.

శకుంతల లొంగి పోయింది. సుకుమార్ కోరికకు కాదు. ప్రతి ఆడపిల్లలాగే తన ప్రేమ నిలోచూసిన అమాయకత్వానికి, ప్రేమకు, నమ్మ కానికి. ముఖ్యంగా తన పట్ల ఆరాధనకు.

జది హేసు రోజుల ‘ప్రేమ వసంతం’ సుకుమార్ తోపాటే తరలిపోయింది.

గ్రీష్మం మొదలయింది!

భద్రత లేని చోట ప్రేమ భద్రంగా ఫలించటం మామూలే.

శకుంతల

శకుంతల తల్లి అయింది;
అతనవరో తెలిదు ... సుకుమార్ అనే
పేరు తప్ప!
అతనెక్కడుంటాడో తెలిదు ... వస్తాడనే
సమ్మకం తప్ప!

బిడ్డ గురించిన ఆవేదనతో రఘురామయ్య
ప్రాణాలు కోల్పోయాడు. కడుపులోని బిడ్డ
గురించిన ఆలోచనతో శకుంతల ప్రాణాలు నిలుపు
కుంది.

అన్వేషణ మొదలయింది.

* * *

ఎండ కరకర లాడోంది. చర చర
చుంబోంది. పగబట్టిన తాచులా వడగాలి బుసలు
కొడోంది.

నీడ కోసం చూసింది శకుంతల.

ఆ చుట్టు పక్కల ఎక్కడా వుజ్జీలు లేవు.
అన్నీ పూల మొక్కలు, క్రోటన్ను. డబ్బు పెట్టి
కొన్నవి. డబ్బును నీళ్లలాపోసి పెంచుతున్నవి.
ధనం ఎంత ప్రయోజన శూన్యంగా వాడబడు
లోందో తెలిసింది శకుంతలకు.

సుకుమార్ అద్భుతమైన ఆరాధనను చవి
చూసిన శకుంతల పూలగుత్తిలాంటి శరీరం
ఎండకు కమిలిపోసాగింది! సుకుమార్
ప్రేమదాహాన్ని తీర్చిన శకుంతల పెదవులు నీళ్లు
లేక ఆరిపోయి చిట్టిపోయాయి. సుకుమార్
చుంబనలతో తడిసిపోయిన శకుంతల కాళ్లు
వేడికి మాడి బొబ్బలెక్కిపోయాయి.

అకలితో శకుంతల పేగులు వుండచుట్టుకు
పోయాయి.

* * *

సాయంకాలం నాలుగవతూండగా గేట్లించి
ఓ లారీ వచ్చి ఆగింది. దాన్నిండా కుర్చీలు,
బల్లలు వున్నాయి. అరడజను మంది నౌఖర్లు
వాడావుడిగా ఆ కుర్చీలను, బల్లలను తోటలోని
లాన్స్లో వేశారు. బల్లలమీద తెల్లటి టేబుల్
క్లాత్స్ పరచి, పూల కుండీలు వుంచారు.

ఎలెక్ట్రిసియన్లవచ్చి రంగురంగుల బల్బులు ఇంటి
ఎలివేషన్కు అలంకరించారు. ఇంకా రకరకాల
అందాలను అవసరం లేనంత ఆడంబరంగా
అలంకరించారు.

ఆరు గంటలమండి ఆ ఇంటికి రకరకాల
మనుషులు రంగు రంగుల కార్లలో రా నారంభిం
చారు. అక్కడ గుమిగూడిన మనుషుల అందాల్లో,
అలంకారాల్లో, ఆడంబరాల్లో తేడాలున్నా వాళ్లం
దర్శి అక్కడ కలిపిన పదార్థం మాత్రం ఒక్కటే.
అది డబ్బు.

నీకటిపడ్డ తర్వాత విద్యుద్దీపాల వెలుగులో
అక్కడ శకుంతలకు అర్థంకాని కోలాహలం ఏదో
మొదలయింది. నవ్వులు, కేరింతలు, తుళ్లింతలు,
చప్పట్లు. సీసాల్లోంచి గ్లాసుల్లోకి, గ్లాసుల్లోంచి
కడుపుల్లోకి అంచెలంచెలుగా మారుతున్న అంద
మైన రంగు రంగుల ద్రవం. పచ్చిమాంసంలా
పీక్కు తింట్లను కోడికాళ్లు, చేప వెన్నుపూసలు.

శకుంతల కర్ణమైంది ఒక్కటే. ఇది తనకు
సంబందించని లోకం.

శకుంతలకు పూర్తిగా అర్థమైపోయింది.

ఆమె అకలి అణగారిపోయింది. కాళ్లు
లాగటం మానేశాయి. కళ్లు తిరగడం ఆగి
పోయింది. ఒళ్లు తూలటం తగ్గిపోయింది.

శకుంతల ఆత్మతగా చూడసాగింది. ఒళ్లంతా
కళ్లు చేసుకుని చూడసాగింది... సుకుమార్
కోసం, అతని రాకకోసం.

చాలా సేపటికీ, అతిథి దేవుళ్లందరూ
అదృశ్యమైపోయిన చాలాసేపటికీ సుకుమార్
శకుంతల దగ్గరకు వచ్చాడు.

శకుంతల అతన్ని చూసి సిగ్గుపడలేదు.
పరచశంతో సోలిపోలేదు. కనురెప్పలు లజ్జతో
బరువుగా వాలిపోలేదు. ముఖం అవసతం కాలేదు.
నింసాదిగా, సూటిగా చూసింది.

తీవిగా నిలబడి సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు
సుకుమార్. శకుంతల కేసి ఓరగా చూస్తూ
“ఇంకా ఈ ఇంటి ఇల్లాలుగా రావడానికి ధైర్యం
మిగిలివుందా?” అన్నాడు.

“లేదు”

నవ్వాడు సుకుమార్, విజయ గర్వంతో
నవ్వుతూనే వున్నాడు. శకుంతల సదిమలమీదా
నవ్వు... వాడిగా.

“చూడూ, శకుంతల... శకుంతల కథ
చాలా సాతది. అది అలా వునరావుతం అవుతూనే
వుంది. నేనూ శకుంతలనే. ప్రేమానురక్తనే.
పరిత్యక్తనే. అందులో విచిత్రం ఏమీలేదు.
కానీ ధనం ఎర చూపి వల వేసి ఈ సమాజంలో,
ధన ప్రదర్శనతో భయపెట్టి సదిలించుకోవాలనే
నేర్పు వుంది చూడూ, అది చాలా కొత్తది.
అరణ్యంలోని క్రూర జంతువులా, ప్రేమించిన
ఆడదాన్ని ఇంత క్రూరంగా దెబ్బతీసిన దుష్కర్మం
డున్నాడు చూడూ, వాడు చరిత్రకు చాలా చాలా
కొత్తవాడు. ఎంత నీచంగా, ఎంత క్రూరంగా
చెలాటమాడావు! సరే. ఇంతసేపటికీ, ఇంత
సహనంగా నేనక్కడ నిలబడ్డానే, నీవు కరుణిస్తా
వేమోననే ఆశతో కాదు. నీ సాధాల దగ్గర ఇంత
చోటుకోసమూ కాదు. నీ వడిగావే ‘ఇంకా ఈ
ఇంటి ఇల్లాలుగా రావడానికి ధైర్యం మిగిలి
వుందా?’ అని. దానికి ‘లేదని సమాధానం
చెప్పడానికి. నీ వంటి క్రూరమృగం మసలే ఈ
భయంకరారణ్యంలోకి అడుగుపెట్టే ధైర్యం
నాకు లేదని చెప్పడానికి నీ సహజ జంతు తల్పాన్ని
చూపి నాకు చాలా మేలు చేశావని కృతజ్ఞత తెల్పు
కోవడానికి. అయినా నిన్ను జంతువుల్లో పోల్చడం
ఏమిటి!!! క్రూరజంతువులు ప్రేయిరాల్ని
ఎప్పుడూ మోసగించవు, వాటి కోసం ప్రాణాల్ని
ఇస్తాయితిప్ప. ఎందుకో తెలుసా? వాటికి ‘బుద్ధి’
వుండదు గనుక. వస్తాను.”

సుకుమార్ నవ్వు ఎప్పుడో ఆగిపోయింది.
ఏలుకోమ్మని కాళ్లా వేళ్లా పడ్డే మాటల్తో
మరింత చిత్రహింస పెట్టి ఆమె బాధను
ఎంజాయ్ చేసి పంపాలనుకున్నాడు సుకుమార్.
కానీ శకుంతల తిరస్కారంతో అతని అహం దెబ్బ
తిన్నట్లయింది. మగతనపు పౌరుషంతో రగిలి
పోయాడు. వెళ్లడానికి అడుగు కదిపిన శకుంత
లను “ఆగు” అంటూ చేయి పట్టుకున్నాడు.

బునకొట్టే నాగులా విసురుగా కదిలింది
శకుంతల. సుకుమార్ చెంప చెళ్ళమంది.

“నిన్ను క్రూర జంతు వన్నాను. క్రూర
జంతువంటే నా కెప్పుడూ భయం లేదు. కానీ
అభిమానం దెబ్బతిన్న ఆడది పగపట్టిన సాము
వంటిది. దాని జోలికి వెళ్లావా ప్రాణాంతిస్తుంది
జాగ్రత్త.”

బుద్ధి లేని జంతువుల మధ్యకే మళ్ళీ పయ
నమై వెళ్ళిపోయింది శకుంతల. ★

